

ANEU MAR ENDINS

El camí de la Setmana Santa

Amb el diumenge de Rams comencem la celebració de la Setmana Santa d'aquest any 2012. La Setmana Santa és un camí, és un itinerari que estem cridats a viure amb tota la intensitat de la nostra fe. L'iniciem aquest diumenge acompanyant el Senyor en la seva pujada a Jerusalem. I l'aclamarem com aquella multitud entusiasta que exclamava: «Hosanna! Beneït el qui ve en nom del Senyor! Beneït el Regne que arriba, el del nostre pare David!» La benedicció i la processó de les palmes ens recorda l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem i aquell acolliment entusiasmats que tingué per part de gent bona i senzilla. Nosaltres actualitzem aquell esdeveniment i també aclamem i acompanyem el Senyor amb sentiments d'entusiasme i d'alegria.

Jesús arriba a Jerusalem aclamat com a Messies, però ell durà a terme la seva missió —la que el Pare li ha encomanat— pel camí del servei, del lliurament, de la immolació de si mateix a la creu. Així l'hem contemplat des de l'inici de la Quaresma. El diumenge de Rams s'uneixen l'alegria de la benedicció de les palmes amb el dramatisme de la lectura de la Passió. Pel que fa a l'alegria de les palmes, permeteu-me que faci una crida als nens i nenes i als joves. Ells, segons la tradició, van ser molt presents en l'acolliment joiós a Jesús. Jo els convido a seguir estant presents també aquest diumenge en la celebració que marca el pòrtic de la Setmana Santa. No hi falteu, benvolguts infants i joves, a aquest acte de lloança i d'agraïment a Jesús.

En el camí de la Setmana Santa, el Dijous Sant ens porta fins al Cenacle, on el Senyor celebra el Sopar pasqual amb els seus deixebles. La litúrgia d'aquest dia conté, com a elements centrals la institució de l'Eucaristia, el manament de l'amor fratern, la institució del sacerdoci ministerial i l'actitud de servei als germans. Rememorar el gest que féu Jesús de rentar els peus als deixebles és, per a tots els cristians, un compromís i una invitació a preguntar-nos si fem, en l'Església i en el món, aquell servei que el Senyor ens ha confiat d'acord amb la vocació i l'estat de cadascú de nosaltres. El Dijous Sant és un dia de gran emoció espiritual.

L'itinerari espiritual d'aquests dies ens porta el Divendres Sant prop de la creu de Jesús. Una creu que adorem meditant la Passió del Senyor. Jesús accepta la voluntat del Pare i es lliura per la salvació de tots els homes. Aquest dia meditem i agraiem que Déu mateix ha assumit el dolor humà en el seu Fill, convertint-lo en instrument de salvació. Adorem la creu, perquè és la nostra única esperança i perquè sabem que la creu de Crist i la creu de tots els homes i de cadascun d'ells no és l'última paraula de Déu sobre el món. La darrera paraula és la Resurrecció perquè la creu sempre culmina en la victòria. El Divendres Sant és un dia d'un gran dramatisme espiritual i d'una gran exigència. Se'ns invita —fins i tot amb la pràctica del dejuni i l'abstinència— a acollir-nos a la mort de Crist per nosaltres i per tots els homes i a agrair-la.

El Dissabte Sant és un dia per a la contemplació del camí de Jesús i la pregària, bo i esperant la notícia joiosa que Jesús viu per sempre i és amb nosaltres per a donar-nos vida i esperança. Ho vivim en la celebració joiosa de la Vetlla Pasqual i de la Pasqua de Resurrecció.

Benvolguts diocesans: us demano que vulgueu unir-vos a les comunitats cristianes i que, en elles, vulgueu seguir aquests dies el camí de la Setmana Santa que és el camí que Jesús va fer per nosaltres.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Diumenge de Rams

► Amb la Benedicció dels Rams i la Missa en la que es llegeix la Passió del Senyor, comença aquest diumenge la celebració de la Setmana Santa que, seguint la Passió i Mort del Senyor ens porta a celebrar la seva Resurrecció en la Vetlla Pasqual i el Diumenge de Pasqua. El Tridu Pasqual constitueix el centre de tot l'any litúrgic. Les celebracions d'aquests dies són riques en lectura de la Paraula de Déu, pregària de l'Església i signes plens de simbolisme per a celebrar els fets centrals de la nostra Redempció. (Fotografia: Celebració del Diumenge de Rams, any 2011).

GLOSSA

Fins a quin punt ens estimà

Diumenge de Rams. Els infants, amb les seves palmes i palmons, i els més grans, amb els rams d'olivera i de llorer, van cap a l'església parroquial. A dos quarts de dotze, benedicció de rams i celebració de la missa dominical. La benedicció, en certs moments, esdevé festiva: palmes, palmons i rams es mouen i s'enlairen joiosament. Jesús entra a Jerusalem. Hosanna! Els infants, també molts dels grans, embadalits, s'imaginen els relats dels textos evangèlics i s'hi senten implicats, com si hi fossin.

«Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem» (Jn 13,1). Demà comença la setmana cabdal dels cristians i cabdal per als infants, si ens en preocupem una mica i pensem en ells. Els adults no anirem tan atrafegats. Es pot recuperar la pau: la del silenci, la de la família... Viure el ritme de les festivitats litúrgiques. Ajudar els petits i jovenets de la família a conèixer-les i a viure-les. Una lectura, cada matí, dels passatges del Nou Testament que en recullen el relat, tot seguint i acompanyant Jesús. Temps privilegiat per comentar-les, per fer pregària familiar... Amb els més petits podem utilitzar el text d'una bona Bíblia infan-

til. Relatar, explicar, escriure, dibuixar, pregar...

En aquests dies sants, el dijous Jesús ens dóna la lliçó que ens obre camins de llum. Renta els peus als deixebles. És el nucli del seu missatge: l'amor en el servei generós. Missatge de vida que culmina en l'Eucaristia. Ell és amb nosaltres sempre que es repeteix el seu gest entre els qui s'apleguen en nom seu. Eucaristia i amor esdevenen dues realitats inseparables. Si recollim cada paraula de Jesús, el dividrem copsarem la por, l'angoixa, la soledat que experimenta i com Déu fet home en Ell assumeix la nostra realitat humana i es lliura per nosaltres. Podrem sentir-nos plens d'esperança i experimentar l'amor de Déu, la plenitud de la fidelitat i confiança de Jesús en el Pare. Ens ensenyarà, també, a girar els nostres ulls i a veure com la passió segueix viva en les persones que pateixen el mal del món.

Dies sants que conviden a participar tota la família en l'ofici litúrgic cada tarda, i el divendres també en el viacrucis. La vetlla pasqual esdevindrà la culminació davant l'anunci sorprenent i esperançador: ha ressuscitat!

Enric Puig Jofra, SJ

Missa Crismal

El Dimarts Sant, dia 3 d'abril a les 11 del matí, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidirà la celebració de la Missa Crismal en la que es beneïxen l'Oli dels Malalts i l'Oli dels catecúmens i es consagra el Sant Crisma. Els preveres de la diòcesi concelebraran amb el seu bisbe i renoven les promeses del dia de la seva ordenació. En aquesta missa es farà una acció de gràcies pels preveres que enguany celebren els 50 anys de sacerdoci: Mn. Blai Blanquer Cutrina, Mn. Carles Casademont Oller i Mn. Feliu Pidella Serra Puig. Són convidats a participar en la Missa Crismal els fidels diocesans, especialment els qui es dediquen a la pastoral dels sacraments.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

► Del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpi-ga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

► Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima.» R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

Entrada de Jesús a Jerusalem. Pintura del beat Fra Angèlic, Convent de Sant Marc (Florència)

► Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

Mi Señor me ha dado una lengua de iniciado, para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabilaba el oído, para que escuche como los iniciados. El Señor me abrió el oído; y yo no resistí ni me eché atrás: ofrecí la espalda a los que me apaleaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no me tapé el rostro ante ultrajes ni salvazos. El Señor me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

► Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre, si tanto le quiere.» R.

Me acorrala una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladran las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suertes mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / Fieles del Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel. R.

► De la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

► Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc (Mc 14,1-15,47) (Fragment final)

C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aire de mofa i deien: S. «Ah, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix i baixa de la creu.»

C. També se'n burlaven els grans sacerdots, comentant amb els mestres de la Llei: S. «Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix. El Messies, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu i nosaltres, quan ho veurem, creurem en ell.»

C. També li feien retrets, els qui havien estat crucificats amb ell.

Jesús llançà un gran crit i expirà.

C. Arribat el migdia s'estengué per tota la terra una fosca fins a mitja tarda. I a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força: † «Elohi, Elohi, lamà sabactani?»

C. Que traduït vol dir: † «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?»

C. Alguns dels qui eren allí deien:

S. «Mireu com crida Elies.»

C. Un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya perquè begués, i deia:

S. «Deixeu, a veure si ve Elies a desclavar-lo.»

C. Jesús llançà un gran crit i expirà.

(Aquí tothom s'agenolla, i fa una pausa.)

C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. El centurió que estava dret davant d'ell, quan veié com havia expirat digué:

S. «És veritat; aquest home era Fill de Déu.»

► Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

► Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Marcos (Mc 14,1-15,47) (Fragmento final)

C. Los que pasaban lo injuriaban, meneando la cabeza y diciendo:

S. «¡Anda!, tú que destruías el templo y lo construías en tres días sálvate a ti mismo bajando de la cruz.»

C. Los sumos sacerdotes con los escribas se burlaban también de él, diciendo:

S. «A otros ha salvado, y a sí mismo no se puede salvar. Que el Mesías, el rey de Israel, baje ahora de la cruz, para que lo veamos y creamos.»

C. También los que estaban crucificados con él lo insultaban.

Jesús, dando un fuerte grito, expiró.

C. Al llegar el mediodía, toda la región quedó en tinieblas hasta la media tarde.

Y, a la media tarde, Jesús clamó con voz potente: † «Eloí, Eloí, lamá sabctaní.»

C. Que significa: † «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?»

C. Algunos de los presentes, al oírlo, decían:

S. «Mira, está llamando a Elías.»

C. Y uno echó a correr y, empapando una esponja en vinagre, la sujetó a una canya, y le daba de beber, diciendo:

S. «Dejad, a ver si viene Elías a bajarlo.»

C. Y Jesús, dando un fuerte grito, expiró.

(Todos se arrodillan, y se hace una pausa.)

C. El velo del templo se rasgó en dos, de arriba abajo. El centurió, que estaba enfrente, al ver cómo había expirado, dijo:

S. «Realmente este hombre era Hijo de Dios.»

COMENTARI

La passió de Jesús segons Marc

Les tres característiques del relat són:

—*Duresa de la narració.* Marc relata els fets en la seva realitat més directa i colpidora. Per al lector cristià és una presentació escandalosa. Ja l'empresonament és una escena succinta i dura: els qui arriben es tiren damunt de Jesús, el lliguen i se l'emporten. El procés davant del gran sacerdot és confús i vergonyós (falsos testimonis). El procés romà és també denigrant: Jesús acusat i comparat reiteradament amb Barrabàs. L'escena final és duríssima: coronació d'espines i escarnis. El calvari i la mort de Jesús remarquen el mateix: el verb *crucificar* apareix en el relat fins a quatre vegades, l'escena de la crucifixió enllaça amb les

burles i els escarnis, coronats amb la formulació cruel: «Que baixi ara de la creu perquè ho vegem i creguem». El crit de Jesús, en el moment de morir, és el tret culminant de la narració. Un conjunt impressionant.

—*Soledat i silenci de Jesús.* Jesús és abandonat pels deixebles a Getsemaní. És negat per Pere. Han de cridar un que venia del camp perquè l'ajudi a portar la creu. Ja a la creu, enmig de la crueltat dels escarnis, Jesús està sol i mor sol: «Déu meu, Déu meu, perquè m'has abandonat». Val la pena fixar-se també que Jesús amb prou feines si parla quatre vegades en tot el relat; el text subratlla que callava fins a sorprendre Pilat. Només diu una paraula en l'empresonament per queixar-se. Res-

pon de forma succinta al gran sacerdot. Dóna una resposta laconica a Pilat («Tu ho dius») i fa un crit en el moment de morir. El relat és d'una duresa extrema.

—*La confessió de fe del centurió com a coronació de la narració.* En contrast paradoxal amb la duresa del relat i amb la soledat i el silenci de Jesús, el centurió romà, veient com havia mort, confessa: «Veritablement, aquest home era fill de Déu». És la confessió sorprenent d'un no jueu que és l'únic que ha copsat que Jesús és el fill de Déu (baptisme i transfiguració). Tots som invitats a renovar la fe en el crucificat al peu de la creu. L'evangeli segons Marc sembla tenir tota la força de la predicació de Pau.

Oriol Tuñí, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Is 42, 1-7 / Sl 26 / Jn 12,1-11 ■ **dimarts**: Is 49, 1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38 ■ **dimecres**: Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25 □ **dijous**, Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15 ■ **divendres**, Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42 ■ **dissabte**.

Comença el temps de Pasqua

□ **Diumenge** vinent, Pasqua de la Resurrecció del Senyor (lit. hores: pròpia): *Vetlla*: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mc 16,1-7. *Missa del dia*: Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1 Co 5,6b-8 / Jn 20,1-9 o bé Mc 16,1-7). Per a la *Missa vespertina*, l'Evangeli pot ser: Lc 24,13-35.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

14. L'entrada a Jerusalem

L'entusiasme dels deixebles contagia els pelegrins que han acompanyat Jesús a Jerusalem; estenen llavors els seus vestits pel carrer per on Jesús passa. Arrenquen branques dels arbres i criden paraules del Salm 118. Paraules de la pregària litúrgica dels pelegrins d'Israel, que en la seva boca esdevenen una proclamació messiànica: «Hosanna. Beneït el qui ve en nom del Senyor! Beneït sigui el regne que ara ve, del nostre pare David! Hosanna en les altures!» (Mc 11,9s; cf. Sl 118, 25).

En les expressions dels pelegrins a l'entrada de Jesús a Jerusalem —Hosanna i *Benedictus*— l'Església naixent podia trobar, amb tota la raó, exposat prèviament allò que fa en la seva litúrgia. Ja en el més vell text litúrgic postpasqual que coneixem —en la *Didakhé* (entorn de l'any 100)— apareix abans de la distribució dels dons sants l'Hosanna juntament amb el *Maranatha*:

«Vingui la gràcia i passi aquest món. Hosanna al Déu de David. Si un és sant, que avanci; si un no ho és, que es giri. Maranatha. Amèn» (10,6).

Molt aviat també el *Benedictus* va entrar en la litúrgia: per a l'Església naixent el diumenge de Rams no era res del passat. Com el Senyor llavors entrà damunt l'ase a la ciutat santa, així el veï l'Església venint, un cop i un altre, en la forma humil del pa i del vi.

L'Església saluda el Senyor en la santa Eucaristia com aquell qui ve ara, que s'ha situat al mig seu. I el saluda alhora com aquell que persevera essent el qui ve i ens condueix vers la seva vinguda. Com a pelegrins anem cap a ell; com a pelegrí, ell ens ve a trobar i ens rep amb ell en el seu *ascens* a la creu i resurrecció, a la Jerusalem definitiva que en la comunió amb el seu cos ja s'està desenvolupant enmig d'aquest món.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

Imitar a Jesús es ser evangelizado y evangelizar

Maxim Vengerov es violinista de fama mundial y embajador de UNICEF. Grabó, bajo la batuta de Rostropovich —director de la Orquesta Sinfónica de Londres—, varias obras de Beethoven.

Declaró:

—«Hace años, durante una conversación con el maestro Rostropovich, me dio un valioso consejo. Me dijo: "Lo primero que debes hacer es luchar contra tu personalidad. Cuando quieras interpretar a Beethoven, debes dejar el yo e intentar imitarle. Más: deberás identificarte con él." Así "actuarás como él lo haría".»

Y Vengerov añadía:

—«Así lo he hecho. Me he limitado a olvidarme de mí y he intentado que mis sentimientos y mi manera de ser y actuar no interfirieran en lo más mínimo. Sólo pensaba en imitar a Beethoven.»

—«Imita lo que realizas.» (Ritual de la Ordenación de Presbíteros)

San Juan de la Cruz, doctor de la Iglesia, nos enseña:

—«Traiga un ordinario apetito de imitar a Cristo... Y haberse en todas las cosas, como él se hubiera... Y aprendan a padecer, imitando al Hijo de Dios.»

Imitar, actuar como Jesús es ser evangelizado y evangelizar.

J. M. Alimbau

SANTORAL

1. ✠ Diumenge de Rams. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, rel. carmelità.

2. Dilluns. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egípcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

3. Dimarts. Sant Sixt I, papa, mr.; sant Nicetas, abat.

4. Dimecres. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. Dijous. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua); santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. Divendres. Sant Marcel·lí, màrtir; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i màrtir; sant Guillem, abat.

7. Dissabte. Sant Joan Bta. de La Salle (Reims 1651 - Rouen 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

INTENCIONS DEL SANT PARE (abril)

General: Que molts joves sàpiguen acollir la crida de Crist a seguir-lo en el sacerdocí i en la vida religiosa.

Missional: Que Crist ressuscitat sigui signe d'esperança segura per als homes i les dones del continent africà.

ENTREVISTA

► CARLES MUÑIZ

Apropar el missatge als joves

«Els joves tenen ganes de viure la vida amb sentit i plenitud, i nosaltres hem de mostrar-los que Déu els hi ajuda, que Déu els acompanya i els ofereix una vida des de l'amor i el servei, i que això els farà feliços.» Mn. Carles Muñiz, delegat de Joventut de Sant Feliu de Llobregat, coneix les necessitats i les inquietuds dels joves, «que tenen ganes de creure en Déu», però cal esperonar-los i adaptar el missatge al seu llenguatge.

La proposta que s'ofereix als joves des de l'Església està ben orientada i té continuïtat?

Aquest aspecte de la continuïtat, de l'itinerari, d'un lloc on poder créixer, és dels aspectes de més valor que podem oferir i que hem d'esforçar-nos a apropar als adolescents i joves. Crec que és de les dimensions de la pastoral amb joves on cal *tornar-ho a intentar*, on cal tornar a proposar grups d'adolescents i joves des de les nostres parròquies, fent camí i amb l'eucaristia com a centre de la vida cristiana.

Què es pot aprofitar del boom de la JMJ 2011 de Madrid?

Tot i res. Hem d'aprofitar tot allò que l'Esperit Sant ha mogut en tantes trucades, correus electrònics, trobades, entregues, serveis, esdeveniments, paraules, imatges... que han omplert la JMJ i que hagin estat sotrac i confirmació per a molts adolescents i joves. Tot això ho fem sabent que la nostra realitat, les nostres realitats no són el que hem viscut a la JMJ, sinó la suma de les nostres realitats s'han visualitzat a les JMJ.

Què s'ha de millorar, canviar, proposar als joves perquè se sentin atrets pel missatge evangèlic?

Hem de continuar essent testimonis d'allò que rebem de Déu. Pel que fa a les coses que canviaria: faria les portes i les finestres més grans i més variades; vull dir que amb imaginació i valentia, i responant a un jovent cada cop més plural, necessitem diversificar les propostes evangelitzadores i d'anunci perquè l'adolescent i el jove es trobin amb aquest Déu que els surt a trobar.

Òscar Bardají i Martín

CULTURA DE LA COMPASIÓN

El equilibrio del corazón

El equilibrio de nuestro mundo frecuentemente es visto como una cuestión de poder. Si tengo más poder, más conocimiento, más capacidad, puedo hacer más. Esto crea tensión

entre el hacer y el ser; cuando uno tiene poder en seguida puede marginar a los otros: yo soy el que sé y tú no sabes, y soy fuerte y poderoso, tengo el conocimiento. Esta es la historia de la humanidad.

Esto no es lo mismo que enseñar a la gente a relacionarse, a escuchar, a ayudar a las personas a ser ellas mismas. Así que el equilibrio que puede aportar la gente con discapacidades es precisamente el equilibrio del corazón. Es el descubrimiento de cómo crear una cultura que ya no es sólo de competencia sino una cultura de aceptación, donde la ternura y el contacto son importantes, que no es sexualizada ni agresiva. Se ha vuelto humana. Es lo que la gente con discapacidades nos está enseñando. Algo relacionado con lo que significa ser humano y con relacionarnos y celebrar la vida juntos.

Hay en la vida tantas cosas que no sabemos. Pero la cuestión no es entender, sino sentirse atraído al lugar del dolor para apoyar a aquellos que sufren. Así que si hacemos tal vez consigamos algo, pero si intentamos saber demasiado dejaremos de estar presentes. En el grado en el que estoy y en cómo soy, es vital estar presente en las situaciones. Esto es algo muy conmovedor en san Francisco de Asís. San Francisco decía que no soportaba a los leprosos. Pero un día el Señor lo llevó a los leprosos. «Cuando me fui —decía—, había una nueva amabilidad en mi cuerpo y en mi espíritu.» Y añadía: «A partir de ahí, empecé a servir realmente al Señor.» Así se convirtió Francisco; cuando hablo de conversión, hablo de un cambio de actitud, porque eso es convertirse.

Jean Vanier

(Fragmento de la entrevista a Krista Tippett, publicada en *El Ciervo*, n. 702-703, septiembre-octubre 2009)

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 1 d'abril, a les 12 h. Presideix la Benedicció dels Rams a la Plaça Vella i la Missa del Diumenge de Passió a la Catedral.

Dimarts dia 3, a les 11 h. Presideix la celebració de la Missa Crismal a la Catedral.

Dijous dia 5, a les 19 h. Presideix la celebració de la Missa vespertina de la Cena del Senyor a la Catedral.

A les 21.30 h. Presideix la Processó de l'Encontre pels carrers dels barris de les Arenes i la Grípia.

Divendres dia 6, a les 12 h. Presideix la celebració de la Passió del Senyor a la Catedral.

A les 20 h. Presideix el Via Crucis pels carrers propers a la Catedral.

Dissabte dia 7, a les 22.30 h. Presideix la celebració de la Vetlla Pasqual a la Catedral.

Diumenge dia 8, a les 12 h. Presideix la Missa solemne de Pasqua i imparteix la Benedicció Apostòlica.

▶ AGENDA

Setmana Santa interpretada en Llengua de Signes per a sords. Rams: dissabte 31 de març a les 6.30 de la tarda: Benedicció de Rams, a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús. *Dijous Sant*, a les 7 de la tarda: Missa de la Cena del Senyor, a la parròquia de la Mare de Déu de la Miralla Miraculosa. *Divendres Sant*, a les 12.30 del migdia: Celebració de la Passió del Senyor; a les 2 del migdia: Dinar solidari; a les 3 de la tarda: Via Crucis, a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús. *Vetlla Pasqual*: dissabte dia 7 a les 9 de la nit, a la parròquia de la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (Barcelona).

▶ NOTÍCIES

El Sr. Bisbe es reuneix amb els preveres de l'Arxiprestat de Granollers. El dilluns dia 5 de març, a la parrò-

Setmana Santa a la Catedral del Sant Esperit:

- Diumenge de Rams: A les 12 h, Benedicció dels Rams a la Plaça Vella i Missa.
- Dimarts Sant, a les 11 h: Missa Crismal.
- Dijous Sant, a les 19 h: Missa vespertina de la Cena del Senyor. A les 21 h: Vetlla de pregària i adoració del Santíssim Sagrament.
- Divendres Sant, a les 12 h: Celebració de la Passió del Senyor. A les 20 h: *Via Crucis* pels carrers propers a la Catedral.
- Dissabte Sant: Vetlla Pasqual, a les 22.30 h.
- Diumenge de Pasqua, dia 8 a les 12 h: Missa solemne i Benedicció Apostòlica.

Celebració comunitària del sagrament de la Penitència. Dilluns Sant, a les 17 h; Dimarts Sant, a les 20.30 h, Dimecres Sant, a les 19 h.

Confessions. Dijous Sant de les 11 a les 13 h.

Litúrgia de les Hores. *Dijous Sant*, a les 10 h: Laudes. *Divendres Sant* i *Dissabte Sant*, a les 10 h: Ofici de lectura i Laudes. *Diumenge de Pasqua*, a les 19 h: Vespres.

quia de Sant Esteve de Granollers, el Sr. Bisbe es reuní amb els preveres i els diaques de l'Arxiprestat de Granollers per a preparar la Visita Pastoral a les parròquies d'aquell arxiprestat que durà a terme durant el temps de Pasqua.

Jornada de Formació sobre la Nova Evangelització. El dissabte dia 10 de març, de les 11 a les 13.30 h, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir, al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès, una sessió de Formació Permanent per a preveres, diaques religiosos, religioses i seglars. El Dr. Xavier Morlans, prevere, teòleg i consultor del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització va parlar de «La Nova Evangelització: Fonaments

teològics i aplicació pastoral». Hi assistiren més de 100 persones. Com és habitual, a més de la conferència hi hagué diàleg amb el ponent.

Exercicis espirituals per a preveres. La primera setmana de Quaresma (27 de febrer - 30 de març), sota la direcció de Mons. Jaume Traseria Cunillera, bisbe emèrit de Solsona, un grup de preveres de la diòcesi van practicar els exercicis espirituals. La tanda tingué lloc a la Casa d'Exercicis de la Mare de Déu de Montserrat, a Caldes de Montbui, atesa per les Cooperadores Parroquials de Crist Rei.

Primera trobada del Moviment de Centres d'Espai Cristians. El dimecres dia 29 de febrer els delegats de joventut i els consiliaris del Moviment de Centres d'Espai Cristians (MCEC) de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat van convocar una primera reunió de consiliaris i de monitors i monitores que fan el servei d'animadors de la fe en els seus centres d'espai.

En la pau de Crist. *Gna. Virginia Ivitia Sandres*, de les Filles de Sant Josep. Lliurà l'ànima a Déu a Terrassa el dia 13 de març als 78 anys d'edat i 60 de vida religiosa. Les exèquies es van celebrar el dia 14 a la capella de la comunitat de Terrassa. *Gmà. Miquel Vila i Ver-net*, monjo de Montserrat. Morí al Monestir de Montserrat el dia 23 de febrer als 94 anys d'edat i 52 anys de vida monàstica. Era nascut a Sabadell el dia 13 d'agost de 1917.

▶ PUBLICACIONS

La Visita Pastoral a Internet. El web www.bisbatdeterrassa.org, a la secció Visita Pastoral trobareu el reportatge fotogràfic de la Visita Pastoral del Sr. Bisbe a cadascuna de les parròquies de l'Arxiprestat de Terrassa.

L'Evangelí de sant Marc en llengua de signes catalana. DVD distribuït gratuïtament des de la Pastoral del Sord de Barcelona. Podeu consultar el web: www.bibliai-selsc.org.

REMAD MAR ADENTRO

El camino de la Semana Santa

Con el domingo de Ramos comenzamos la celebración de la Semana Santa de este año 2012. La Semana Santa es un camino, es un itinerario que estamos llamados a vivir con toda la intensidad de nuestra fe. Lo iniciamos este domingo, acompañando al Señor en su subida a Jerusalén. Y lo aclamamos como aquella multitud entusiasta que exclamaba: «¡Hosanna! ¡Bendito el que viene en nombre del Señor! ¡Bendito el reino que llega, el de nuestro padre David!» La bendición y la procesión de las palmas nos recuerda la entrada triunfal de Jesús en Jerusalén y la acogida entusiasta que tuvo por parte de gente buena y sencilla. Nosotros actualizamos aquel acontecimiento y también aclamamos y acompañamos al Señor con sentimientos de entusiasmo y alegría.

Jesús llega a Jerusalén aclamado como Mesías, pero él llevará a cabo su misión —la que el Padre le ha encomendado— por el camino del servicio, de la entrega, de la inmolación de sí mismo en la cruz. Así lo hemos contemplado desde el inicio del tiempo de Cuaresma. En el domingo de Ramos se unen la alegría de la bendición de las palmas con el dramatismo de la lectura de la Pasión. Con respecto a la alegría de las palmas, permitidme que haga un llamamiento a los niños

y niñas y a los jóvenes. Ellos, según la tradición, estuvieron muy presentes en la gozosa acogida a Jesús. Les invito a que sigan estando presentes, también este domingo, en la celebración que marca el pórtico de la Semana Santa. No faltéis, queridos niños y jóvenes, a este acto de alabanza y de agradecimiento a Jesús.

El camino de la Semana Santa, el Jueves Santo, nos lleva hasta el Cenáculo, donde el Señor celebra la Cena pascual con sus discípulos. La liturgia de ese día señala, como elementos centrales, la institución de la Eucaristía, el mandamiento del amor fraterno, la institución del sacerdocio ministerial y la actitud de servicio a los hermanos. Rememorar el gesto que hizo Jesús de lavar los pies a sus discípulos es, para todos los cristianos, un compromiso y una invitación a preguntarnos si hacemos, en la Iglesia y en el mundo, aquel servicio que el Señor nos ha confiado según la vocación y el estado de cada uno de nosotros. El Jueves Santo es un día de una gran emoción espiritual.

El Viernes Santo el itinerario espiritual de estos días nos lleva junto a la cruz de Jesús. Una cruz que adoramos, meditando la Pasión del Señor. Jesús acepta la voluntad del Padre y se entrega por la salvación de todos los hombres. Meditamos y agradecemos, en ese

día, que Dios mismo ha asumido el dolor humano en su Hijo, convirtiéndolo en instrumento de salvación. Adoramos la cruz, porque es nuestra única esperanza, y porque sabemos que la cruz de Cristo y la cruz de todos y cada uno de los hombres no es la última palabra de Dios sobre el mundo. La última palabra es la Resurrección, porque la cruz siempre acaba en la victoria. El Viernes Santo es un día de gran dramatismo espiritual y de una gran exigencia. Somos invitados —incluso con la práctica del ayuno y la abstinencia— a acogernos a la muerte de Cristo por nosotros y por todos los hombres y agradecerla.

El Sábado Santo es un día para la contemplación del camino de Jesús y la plegaria, a la espera de la gozosa noticia de que Jesús vive para siempre y está con nosotros para darnos vida y esperanza. La proclamaremos y la viviremos en la gozosa celebración de la Vigilia pascual y de la Pascua de la Resurrección.

Estimados diocesanos: os pido que queráis uniros a las comunidades cristianas y que, en ellas, queráis esos días seguir el camino de la Semana Santa, que es el camino que hizo Jesús por nosotros.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa